Acatistul Schimbării la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos

(s.v. 6 august / s.n. 19 august)

Schimbarea la faţă a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos (s.v. 6 august / s.n. 19 august):

https://www.academia.edu/43903935/Schimbarea_la_Fa%C5%A3%C4%83_a_Domnului_Dumnezeului_%C5%9Fi_M%C3%A2ntuitorului_nostru_Iisus_Hristos_6_august_

https://archive.org/details/schimbarea-la-fata

***

Materiale despre Schimbarea la faţă a Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Schimbarea-la-Fa%C5%A3%C4%83-a-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Schimbarea+la+fa%C5%A3%C4%83+a+Domnului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=fa%C5%A3%C4%83+a+Domnului

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Alesule Voievod şi Împărat al slavei, pe Tine, Făcătorul cerului şi al pământului, văzându-Te pe muntele Taborului, schimbându-Te la faţă întru slavă, toată zidirea s-a mirat, cerurile s-au cutremurat şi toţi pământenii s-au bucurat, iar noi, nevrednicii, aducându-Ţi pentru Schimbarea Ta la faţă închinare de mulţumire, împreună cu Petru din suflet Îţi cântăm: ***Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!***

Icosul 1

Îngerilor necunoscută şi oamenilor nepătrunsă a fost Dumnezeirea Ta, Dătătorule de lumină, Hristoase, când cu fulgerele şi razele Luminii Tale neînserate, Te-ai arătat pe muntele Taborului ucenicilor Tăi, care s-au înspăimântat, văzând norul strălucind luminos şi glasul Tatălui auzind, au înţeles taina Întrupării Tale şi au cântat aşa:

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu cel fără de moarte, luminează-ne pe noi cu lumina feţei Tale;

Iisuse, Dumnezeul cel bun şi puternic, trezeşte-ne pe noi, cei ce dormim în adâncul întunericului şi în somnul păcatului;

Iisuse, cel ce locuieşti întru lumina cea nepătrunsă, scoate-ne şi pe noi din locul întunericului;

Iisuse, cel ce ai umplut toată lumea cu slava Ta, sălăşluieşte-ne şi pe noi în lăcaşurile Raiului;

Iisuse, Lumina lumii, slobozeşte-ne din mâna celui viclean pe noi, cei ce stăm în întuneric;

Iisuse, Soarele Dreptăţii, îmbracă-ne în veşmântul adevărului şi al dreptăţii pe noi, cei ce dormim în umbra morţii;

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 2-lea

Văzând, Iubitorule de oameni, Doamne, că ucenicii Tăi nu sunt încă luminaţi şi nu pricep că Tu trebuie să mergi la Ierusalim şi acolo să pătimeşti multe şi să fii omorât, ai început de atunci să le spui că toate acestea trebuie să le rabzi de bunăvoie pentru mântuirea noastră. Totuşi, ei neputând înţelege dacă sunt de la Dumnezeu sau de la om, după şase zile ai luat cu Tine pe Petru, pe Iacob şi pe Ioan şi i-ai

dus pe muntele Taborului, ca să le arăţi, înainte de Cruce, slava Ta dumnezeiască, ca şi în timpul pătimirilor Tale să-Ţi cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înţelesul cel greu de pătruns al pătimirii Tale celei de bunăvoie neputând să-l înţeleagă ucenicii Tăi, Doamne, mai înainte de crucea Ta, ai dus pe trei dintre ucenicii Tăi într-un munte înalt, ca să vadă minunea înfricoşatei Tale Schimbări la faţă şi dumnezeiasca Ta slavă, cea pururea fiitoare, ca atunci când Te vor vedea răstignit să înţeleagă că pătimirea Ta este de bunăvoie şi să-Ţi cânte aşa:

Iisuse, care de jos ai urcat pe un munte înalt, urcă-ne şi pe noi întru cele de sus, ca să căutăm desfătarea întru cele înalte;

Iisuse, care ai îndepărtat pe Petru şi pe fiii lui Zevedeu de mulţimea grijilor lumeşti, îndepărtează şi mintea noastră de lucrurile pământeşti, ca să învăţăm a ne feri de patimile cele josnice;

Iisuse, care cu multă trudă ai dus pe prietenii Tăi la o înălţime prea frumoasă, învaţă-ne şi pe noi ca prin sudoare şi multă trudă să ne nevoim în toate zilele;

Iisuse, care ai arătat ucenicilor, în tăcerea rugăciunii, Schimbarea Ta la faţă, învredniceşte-ne acum şi pe noi, credincioşii Tăi, să ne luminăm cu dulceaţa cuvintelor Tale;

Iisuse, care ai arătat trei martori ai slavei Tale în liniştea Taborului, dă-ne şi nouă, celor tăcuţi şi goi, să cugetăm totdeauna la slava Ta;

Iisuse, care pentru numele Tău s-a veselit Taborul şi Ermonul, dă-ne şi nouă, ca prin chemarea prea dulcelui Tău nume, să săvârşim urcare la cele înalte;

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 3-lea

Aleşii Tăi apostoli, îmbrăcaţi fiind cu putere de sus, Doamne, i-ai urcat în Tabor, ca să înveţe a cânta cele înalte şi să cugete la cele cereşti, iar nu la cele pământeşti. Îmbracă-ne, dar şi pe noi cei căzuţi întru cele de jos şi biruiţi totdeauna de neputinţele trupului, cu puterea şi slava Ta, ca puterea Ta să lucreze în neputinţele noastre şi să-Ţi cântăm Ţie cu dragoste: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Vrând ca înainte de Cruce, de pătimirea cea de bunăvoie, să descoperi în parte slava dumnezeirii Tale, Hristoase, Mântuitorul nostru, ai ales numai trei dintre muritori care să fie martorii acestei slave: pe Petru, care Te-a iubit mai mult decât toţi şi Te-a mărturisit, primul dintre toţi, Fiu al lui Dumnezeu, pe Iacob, care, având nădejdea bunătăţilor viitoare, capul sub sabie şi-a plecat şi astfel, a pus început mucenicilor Tăi şi pe Ioan cel feciorelnic, care, mai mult decât toţi păstrând

neprihănirea trupului şi a duhului, a primit har deosebit întru vederea unor negrăite descoperiri şi a slavei Tale dumnezeieşti. Împreună cu ei primeşte şi de la noi aceste cântări de laudă:

Iisuse, cel ce de la Petru, mai înainte de Schimbarea la faţă, ai primit mărturisirea, primeşte şi calda noastră mărturisire;

Iisuse, cel ce aceluiaşi Petru, în Tabor, i-ai dat îndrăzneală să vorbească cu Tine, spune şi inimilor noastre celor paşnice şi bune;

Iisuse, cel ce pe fiii lui Zevedeu, pentru iubirea lor înflăcărată, i-ai numit fiii tunetului, nu ne birui cu tunetul mâniei Tale;

Iisuse, cel ce acelorași ucenici nu le-ai îngăduit să coboare foc din cer asupra samaritenilor, stinge focul patimilor noastre lăuntrice;

Iisuse, ridică-ne împreună cu feciorelnicul Ioan în Taborul cel de sus, întru curăţia trupului şi a sufletului;

Iisuse, cel ce ştiai că Iacob va bea întâiul Tău pahar, găteşte-ne şi nouă locuri în Rai;

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 4-lea

Furtună a fost arătarea dumnezeirii Tale în muntele Sinai, deoarece în tunete şi fulgere ai dat legea slugii Tale Moise; tot aşa şi în Horeb a fost duh de tărie ce despica munţii; vijelie şi foc când Ilie proorocul a vrut să Te vadă. Totuşi nu în vijelie, nici în cutremur şi nici în foc nu a fost Domnul, ci în glas de adiere de vânt Ţi-ai arătat faţa şi slava dumnezeirii Tale, precum şi în muntele Taborului ai şezut în faţa lor şi cu bucurie Ţi-au cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind Moise şi Ilie în Tabor cuvintele Tale, că vei sfârşi la Ierusalim, s-au făcut martori la toată lumea, Doamne, că Tu eşti cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, trimis de Tatăl spre mântuirea oamenilor, aşa cum a mărturisit şi glasul Său din cer. Căci Moise a fost chemat din morţi, ca să mărturisească celor ţinuţi în iad venirea Ta în lume. Ilie însă a fost chemat din Rai, ca să spună lui Enoh despre slava Ta, văzută în Schimbarea Ta la faţă. Iar noi, mirându-ne de taina arătării proorocilor Tăi în Tabor, cu umilinţă îţi cântăm:

Iisuse, cel ce ai vrut ca văzătorul de Dumnezeu Moise să-Ţi privească faţa Ta, arată-ne şi nouă, în veacul ce va să vie, dulceaţa cea dorită a feţei Tale;

Iisuse, cel ce de demult lui Moise i-ai arătat strălucirea slavei Tale, arată-ne şi nouă, întru Împărăţia Ta, Faţă către faţă, bunătatea cea nespusă a privirii Tale;

Iisuse, cel ce în linişte şi în glas de adiere de vânt lin l-ai învăţat pe Ilie descoperirea Ta, învaţă-ne şi pe noi, în chip minunat şi în linişte, nepătimirea dumnezeiască;
Iisuse, cel ce l-ai adus pe robul Tău Ilie în Rai, în car de foc nearzător, ridică-ne şi pe noi, în chip minunat, la înălţimea desăvârşitei vieţuiri;
Iisuse, cel ce de demult în multe chipuri ai grăit proorocilor, iar în Tabor le-ai vestit moartea Ta, hrăneşte cu cuvintele vieţii veşnice şi sufletele noastre cele flămânde;
Iisuse, cel ce prin gura a doi martori ai descoperit ucenicilor taina Schimbării Tale la faţă, aprinde şi credinţa noastră cea rece cu adierile cele negrăite ale Duhului Sfânt;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 5-lea
Stelei celei izvorâtoare din Dumnezeu Te-ai asemănat prin strălucirea negrăită a prea curatului Tău Trup, Dătătorule de Lumină, Doamne, când, apropiindu-Te de ucenicii Tăi care dormeau, ai înălţat Tatălui Tău, pe înălţimea muntelui, rugăciunea Ta de împăcare. Atunci s-a luminat faţa Ta ca soarele şi îmbrăcămintea s-a făcut mai albă decât zăpada. Apostolii, trezindu-se, au văzut slava Ta, a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har şi de adevăr şi stând cu frică Ţi-au cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Văzându-Te apostolii Tăi în Tabor, având chip de om şi Schimbându-Te la faţă întru slava dumnezeiască şi vorbind cu Moise şi cu Ilie despre sfârşitul Tău, au înţeles puterea Ta cea pururea fiitoare şi dumnezeirea ascunsă sub acoperământul trupului, s-au înspăimântat auzind cele grăite şi s-au desfătat de vederea dumnezeieştii Tale slave. Dar numai atât au văzut cât a putut să încapă vederea ochilor trupeşti, iar noi împreună cu dânşii Îţi cântăm:
Iisuse, cel ce ai strălucit ucenicilor Tăi dumnezeiasca şi nespusa Ta slavă, străluceşte în inimile noastre Lumina Ta cea pururea fiitoare;
Iisuse, cel ce ai împărtăşit pe întâistătătorii Legii şi harului cu lumina Ta cea mai presus de lume, prin acea împărtăşire adună mintea noastră ce rătăceşte pururea;
Iisuse, cel ce în Tabor ai dezgolit puţin fulgerul dumnezeirii Tale, ascuns în trup, dezvăluie căderile în păcat, ascunse în conştiinţa noastră cea ticăloasă;
Iisuse, cel ce cu razele Luminii celei necreate ale Trupului Tău ai luminat muntele sfânt, luminează cu lumina poruncilor Tale şi sufletele noastre cele întunecate;
Iisuse, cel ce prin Schimbarea la faţă ai luminat marginile lumii, luminează-ne şi ne înfrumuseţează şi pe noi cei întunecaţi;

Iisuse, cel ce prin strălucirea luminii Tale din Tabor ai curăţat precum zăpada pe ucenicii Tăi, curăţeşte-ne şi ne înnoieşte şi pe noi cei întunecaţi;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 6-lea

Văzând binecuvântata şi mântuitoarea Ta grăire, Hristoase, Dumnezeul nostru, împreună cu Moise şi cu Ilie pe muntele Taborului, ucenicii Tăi Petru, Iacob şi Ioan s-au bucurat foarte. Petru, având glasul plin de iubire dumnezeiască, a zis: „Doamne, bine este să fim noi aici; dacă voieşti, vom face aici trei colibe: Ţie una, lui Moise una şi lui Ilie una". Noi însă, nevrednicii, nu cutezăm a Te întreba, ci cu smerenie Te rugăm pentru milă şi cu glas tremurând Îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Nor luminos a strălucit în Tabor spre însemnare la toată lumea. Petru vorbea despre colibe, glasul Părintelui vestea descoperirea şi venirea Duhului Sfânt i-a umbrit pe apostoli şi vârful muntelui l-a înconjurat. Aceştia şi mai mult s-au înfricoşat şi intrând cu frică în nor, au simţit nepătrunsa Ta dumnezeire şi cu multă îndrăzneală Ţi-au cântat unele ca acestea:
Iisuse, cel ce pe Israel de demult în pustie l-ai condus cu stâlpul de nor, Însuţi şi acum arată-ne calea în Împărăţia Ta;
Iisuse, cel ce pe apostolii Tăi, în Tabor, cu nor luminos i-ai învăluit, acoperă-ne şi pe noi cu roua Duhului Tău cel Sfânt;
Iisuse, cel ce locuieşti în ceruri, în Biserica nefăcută de mâini, arată-ne şi nouă biserica dătătoare de lumină şi umbra prea curată a dumnezeirii Tale;
Iisuse, cel ce nu ai vrut pe pământ corturi făcute de mâini, zideşte-ne cortul cel lăuntric, cu bun chip, al Duhului Sfânt, cu care să mergem la ceruri;
Iisuse, cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, îmbracă-ne şi pe noi cei dezbrăcaţi cu haina ţesăturii dumnezeieşti a neprihănirii şi curăţiei;
Iisuse, cel ce ai întins cerul ca o piele, îmbracă-ne şi pe noi cei răniţi în haina luminoasă ca zăpada a cereştii Tale frumuseţi;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 7-lea

Vrând să descopere taina cea din veac ascunsă a dumnezeirii Tale, Hristoase, Părintele Tău Ceresc, acum, iarăşi, precum la Iordan, în timpul Botezului, a vestit că Tu eşti Fiul Lui şi astfel cu glas din nor, a mărturisit zicând: „Acesta este Fiul Meu cel Iubit, pe Acesta să-L ascultaţi". Iar apostolii, înfricoşându-se, au căzut cu faţa la pământ, cântându-Ţi: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Nouă şi prea slăvită descoperire s-a făcut în Tabor, Stăpâne Doamne, când apostolii înşişi, văzători şi slugi, auzind glasul Părintelui şi tunet din nori, s-au înspăimântat şi o nouă revărsare de lumină deodată i-a luminat şi privindu-se unul pe altul, s-au mirat şi căzând cu faţa la pământ, Ţie, Stăpâne, închinându-se, Ţi-au adus aceste laude:

Iisuse, cel ce eşti Chipul prea luminat al Ipostasului Părintesc, schimbă viaţa noastră cea întunecată şi necurată;

Iisuse, cel ce eşti strălucirea slavei Părinteşti, luminează sufletele noastre cele căzute şi afundate în întuneric;

Iisuse, cel ce eşti minunat şi înfricoşător în slava dumnezeirii Tale, înnoieşte vederea noastră cea duhovnicească stricată prin păcat;

Iisuse, prea line, cel ce eşti plin de iubire, prin strălucirea cea nespusă a Trupului Tău, toată necurăţia sufletelor noastre fă-o mai albă decât zăpada;

Iisuse, Lumină fără început, în Lumina Ta din Tabor arată-ne şi nouă Lumina Tatălui;

Iisuse, Lumina cea neschimbată în lumina cea nevăzută a Împărăţiei Tale, arată-ne şi nouă lumina Duhului;

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 8-lea

În chip minunat şi străin, Ţi s-au arătat Moise şi Ilie în Tabor, Stăpâne Doamne, văzând închipuirea Ipostasului dumnezeiesc şi vorbind despre pătimirea Ta cea de bunăvoie ce îţi stătea înainte. Acoperindu-i pe ei norul cel luminos şi încetând glasul din cer, slava Domnului s-a luat de la ucenicii Tăi, iar ei Ţi-au cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul ai fost întru cele de sus, Cuvinte al lui Dumnezeu, când Te-ai Schimbat la faţă în Tabor, dar nici de cele de jos nu Te-ai despărţit. Iar când proorocii au plecat şi vederea dumnezeiască s-a sfârşit, Tu Te-ai apropiat de ucenicii Tăi, ce căzuseră de spaimă la pământ şi atingându-i cu mâna le-ai zis: „Sculaţi-vă şi nu vă temeţi". Iar ucenicii, deschizând ochii şi nevăzând pe nimeni, afară de Tine, s-au bucurat foarte şi mulţumind lui Dumnezeu, Ţi-au cântat aşa:

Iisuse, cel ce ai cuvintele vieţii veşnice, fii totdeauna cu noi în călătoria pământească;

Iisuse, cel ce ne-ai săturat pe noi cu privirea dumnezeirii Tale, nu ne lăsa pe noi singuri întru slujirea Ta;

Iisuse, cel ce mai înainte de Cruce ne-ai lămurit taina pătimirilor Tale de voie, dă-ne nouă totdeauna să ne amintim de pătimirea Ta;
Iisuse, cel ce ne-ai arătat, mai înainte de moarte, slava Ta, dă-ne nouă să înţelegem totdeauna îndumnezeirea Trupului Tău;
Iisuse, Chipul cel neschimbat al celui ce Este, înnoieşte în sufletele noastre privirea Chipului şi asemănării Tale;
Iisuse, cel ce eşti pecetea cea asemenea Tatălui, însemnează în trupurile noastre bunătatea cea nespusă a Chipului Tău;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 9-lea

Toată firea s-a înfricoşat, văzând prea slăvita Schimbare la faţă în Tabor, Hristoase Mântuitorule: îngerii stând nevăzut cu frică şi cu cutremur Ţi-au slujit Ţie, cerurile s-au înspăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând slava Domnului. Muntele Tabor, care până atunci era întunecat şi fumegând, s-a acoperit cu un nor luminos, pentru că pe el au stat prea curatele Tale picioare. Iar ucenicii Tăi, Doamne, neputând suferi să vadă faţa Ta, au căzut la pământ, acoperindu-şi feţele, până când, sfârşindu-se vedenia, Tu Însuţi i-ai ridicat şi ei Ţi-au cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei deşerţi de înţelepciune, nefiind luminaţi de har, nu pot pricepe taina prea slăvitei Tale Schimbări la faţă. Pentru aceasta, când ai coborât cu ucenicii din munte, ai poruncit prietenilor Tăi nimănui să nu spună din ceea ce au văzut, până când Fiul Omului nu Se va scula a treia zi din mormânt. Şi ei tăcând nu au spus nimănui nimic în acele zile, din cele ce au văzut şi au auzit, dar în inima lor Ţi-au cântat aşa:
Iisuse, cel ce pe nor de foc ai fost purtat, izbăveşte-ne cu lumina Ta de toată întinăciunea sufletească;
Iisuse, cel ce Te-ai îmbrăcat în întregul Adam, luminează firea noastră cea întunecată;
Iisuse, cel ce ai desfătat pe ucenicii Tăi cu strălucirea dumnezeirii Tale, desfătează-ne şi pe noi totdeauna cu învăţăturile Tale;
Iisuse, cel ce ai luminat pe ucenicii Tăi prin norul dătător de rouă, luminează-ne şi pe noi totdeauna cu razele prea slăvitei Tale Schimbări la faţă;
Iisuse, cel ce ai sfinţit Taborul cu prea curatele Tale picioare, îndreptează picioarele noastre spre a sluji Ţie pururea;
Iisuse, cel ce cu nevinovatele Tale mâini ai arătat ucenicilor să urce în muntele Tău, îndreptează şi mâinile noastre în lucrarea faptelor celor bune;

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuieşti lumea, Te-ai Schimbat la faţă în Tabor pentru noi, Doamne, ca să ne faci vrednici de slava Ta cerească şi să schimbi trupul smereniei noastre, ca să fie asemenea slavei Tale la învierea cea de obşte şi în Împărăţia Ta cea veşnică, pe care ai gătit-o, de la facerea lumii, celor ce Te iubesc pe Tine, de care să ne învredniceşti şi pe noi, precum pe Moise şi pe Ilie i-ai învrednicit în Tabor să Te vadă Faţă către faţă şi să-Ţi cântăm cu toţi Sfinţii cântarea veşnică: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Împărate prea veşnic, toate le-ai făcut spre mântuirea noastră. Pentru noi ai primit prea curatul trup din Preasfânta Fecioară Maria şi ai venit în lumea aceasta având chip de rob. Tot aşa Te-ai Schimbat la faţă pe muntele cel sfânt, ca să luminezi întunericul dinlăuntrul nostru, al celor ce stăm în întunericul şi în umbra morţii şi să ne faci pe noi, din fii ai mâniei, fiii Tăi prea iubiţi. Pentru aceasta cu mulţumire Îţi cântăm:

Iisuse, pe Tabor chipul robului l-ai schimbat, ca pe noi să ne faci din robi ai păcatului fiii lui Dumnezeu;

Iisuse, chiar trupul Tău l-ai dat la moarte, ca firea noastră cea căzută să o prefaci prin Tine;

Iisuse, cel ce în Tabor ai arătat frumuseţea cea negrăită a Împărăţiei Tale, întăreşte în noi pacea şi adevărul Duhului Sfânt;

Iisuse, cel ce prin strălucirea dumnezeiască a Trupului Tău toată făptură ai îndumnezeit-o, înnoieşte-ne şi pe noi prin îndumnezeirea trupului la a doua Ta venire;

Iisuse, cel ce în Tabor ai arătat focul dumnezeirii Tale, arde cu foc nematerialnic şi păcatele noastre;

Iisuse, cel ce ai hrănit acolo cu prea dulcele Tale cuvinte pe ucenicii Tăi, sfinţeşte şi sufletele noastre cele flămânde cu Sfintele Tale Taine;

Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 11-lea

Cântare de umilinţă aducem Ţie noi nevrednicii, pentru Schimbarea Ta la faţă, şi strigăm: Dă-ne nouă, robilor Tăi, înălţimea vieţuirii cereşti şi strălucirea slavei dumnezeieşti celei pururi fiitoare, iar cu inimă curată învredniceşte-ne, în chip gândit, să ieşim la muntele Tău cel sfânt şi să vedem cu ochii minţii prea slăvita Schimbare la faţă, ca să-Ţi cântăm în chip luminos: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Fiind Lumină nepătrunsă şi Dătător de Lumină, Iisuse, Lumina cea pururea fiitoare şi fără de început, Lumina Ta ai adus-o în lume, pentru că ai urcat cu prea curatul Tău Trup în muntele Taborului şi acolo ai arătat ucenicilor Tăi Lumina cea necreată şi dumnezeiască şi chipul slavei Părinteşti. Acestei lumini, mai presus de fire, să ne faci şi pe noi părtaşi, ca să-Ţi cântăm din adâncul sufletului unele ca acestea:
Iisuse Hristoase, Lumina cea adevărată, întăreşte sufletele noastre, cu cugete bune, în toate zilele călătoriei noastre pământeşti;
Iisuse, Împărate, Lumina cea fără început, aprinde din nou făclia cea stinsă a sufletului până în ziua sfârşitului nostru;
Iisuse, Lumina Lină, care dai viaţă, trimite sufletelor noastre lumină şi viaţă în ceasul cel înfricoşător al morţii noastre;
Iisuse, Lumina sfântă, care luminezi şi arzi, scoate-ne atunci din bezna întunericului;
Iisuse, Lumina prea dulce şi prea sfântă, însoţeşte-ne către lumina palatului Tău ceresc printre vămile amare ale văzduhului;
Iisuse, Lumina cea mai luminoasă decât orice soare, luminează-ne în strălucirea Sfinţilor Tăi, în ziua cea neînserată a Împărăţiei Tale;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 12-lea

Dăruieşte-ne, Doamne Iisuse, harul Tău, pe care în Tabor l-ai dat aleşilor Tăi ucenici Petru, Iacob şi Ioan şi ne primeşte pe noi ca şi pe aceia, ca îmbrăcaţi cu putere de sus şi luminaţi de Duhul Sfânt, având inima curată şi duhul înnoit, să urcăm în Taborul cel gândit, mergând din putere în putere, nevoindu-ne mai mult în post şi rugăciune şi petrecând întru neprihănire, să-Ţi cântăm cu vrednicie: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând prea curata Schimbare la faţă prea slăvim dumnezeiasca Ta slavă arătată în Tabor, ne închinăm dumnezeirii şi puterii Tale şi credem cu Petru că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu, care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi şi cântăm împreună cu apostolii, din adâncul sufletului: bine este să fim noi aici împreună cu Tine. Pentru aceasta nu ne ruşina pe noi, cei neputincioşi şi învechiţi în trup, care credem întru Tine, ci ne acoperă cu lumina dumnezeieştii Tale străluciri pe cei ce cu dragoste Îţi cântăm:
Iisuse, Soarele cel neapus, care ai răsărit în Tabor, luminează-ne cu dumnezeiasca Ta strălucire;

Iisuse, Lumina cea neajunsă, care Te-ai arătat întru Schimbarea Ta la faţă, încălzeşte-ne cu împărtăşirea harului Tău;
Iisuse, Biserica veşnică a Ierusalimului Ceresc, sălăşluieşte-ne în cortul Tău dumnezeiesc;
Iisuse, Floarea cea bine mirositoare a Raiului, înmiresmează-ne şi pe noi cu aromatele sfinţeniei şi ale curăţiei;
Iisuse, Focul cel curăţitor, care ai vrut să curăţeşti cerul şi pământul de orice întinăciune, curăţeşte-ne şi pe noi de toată întinăciunea trupului şi a duhului;
Iisuse, Piatra cea preţioasă, care ai luminat Sionul cel de sus cu frumuseţe dumnezeiască, învredniceşte-ne şi pe noi să vedem această frumuseţe;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea dulce şi Atotbunule Iisuse, cel ce în Tabor ai strălucit cu slava dumnezeiască, primeşte acum această puţină rugăciune a noastră, precum ai primit în muntele cel sfânt închinarea ucenicilor Tăi, aşa şi pe noi învredniceşte-ne să ne închinăm prea slăvitei Tale Schimbări la faţă, ca strălucind în lumina faptelor bune, să se lumineze prin Tine întunericul păcatului ce locuieşte în noi şi să ne arătăm vrednici moştenitori ai Împărăţiei Tale celei veşnice, unde cu toţi Sfinţii să-Ţi cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerilor necunoscută şi oamenilor nepătrunsă a fost Dumnezeirea Ta, Dătătorule de Lumină, Hristoase, când, cu fulgerele şi razele Luminii Tale neînserate, Te-ai arătat pe muntele Taborului ucenicilor Tăi, care s-au înspăimântat, văzând norul strălucind luminos şi glasul Tatălui auzind, au înţeles taina Întrupării Tale şi au cântat aşa:
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu cel fără de moarte, luminează-ne pe noi cu lumina feţei Tale;
Iisuse, Dumnezeul cel bun şi puternic, trezeşte-ne pe noi, cei ce dormim în adâncul întunericului şi în somnul păcatului;
Iisuse, cel ce locuieşti întru lumina cea nepătrunsă, scoate-ne şi pe noi din locul întunericului;
Iisuse, cel ce ai umplut toată lumea cu slava Ta, sălăşluieşte-ne şi pe noi în lăcaşurile Raiului;
Iisuse, Lumina lumii, slobozeşte-ne din mâna celui viclean pe noi, cei ce stăm în întuneric;

Iisuse, Soarele Dreptăţii, îmbracă-ne în veşmântul adevărului şi al dreptăţii pe noi, cei ce dormim în umbra morţii;
Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!

Condacul 1

Alesule Voievod şi Împărat al slavei, pe Tine, Făcătorul cerului şi al pământului, văzându-Te pe muntele Taborului, schimbându-Te la faţă întru slavă, toată zidirea s-a mirat, cerurile s-au cutremurat şi toţi pământenii s-au bucurat, iar noi, nevrednicii, aducându-Ţi pentru Schimbarea Ta la faţă închinare de mulţumire, împreună cu Petru din suflet Îţi cântăm: ***Iisuse, Dumnezeul cel prea veşnic, bine este nouă să fim totdeauna sub acoperământul harului Tău!***

Şi aceasta:

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, care locuieşti întru Lumina cea nepătrunsă şi eşti strălucire Slavei Tatălui şi Chip al Ipostasului Său! La plinirea vremii ai venit, Tu, pentru mila cea nespusă faţă de neamul omenesc cel căzut, Te-ai micşorat, chip de rob luând, Te-ai smerit pe sine, ascultător fiind chiar până la moarte. Totuşi, înainte de Cruce şi de pătimirea cea de bunăvoie, în muntele Taborului, Te-ai Schimbat la faţă, întru slava Ta dumnezeiască, înaintea sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli, ca atunci când Te vor vedea răstignit şi dat morţii să priceapă că pătimirea este de bunăvoie şi dumnezeiască. Învredniceşte-ne şi pe noi, pe toţi, să prăznuim prea curata Schimbare la faţă cu inimă curată şi cu minte neîntinată, să

urcăm în muntele Tău cel sfânt, în sălaşul sfintei Slavei Tale, unde este glasul curat al celor ce prăznuiesc, glasul nespusei bucurii, ca acolo, împreună cu Sfinţii, Faţă către faţă, să vedem slava Ta, în ziua cea neînserată a Împărăţiei Tale şi să prea slăvim Preasfânt Numele Tău, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

****

Domnul nostru Iisus Hristos, în anul treizeci şi trei al naşterii Sale şi în al treilea an, cel de pe urmă al propovăduirii sale, apropiindu-se spre patima cea de bună voie pentru mântuirea noastră, s-a dus în laturile Cezareei lui Filip, după cuvintele pe care i le-a zis Petru: ***Tu eşti Hristos Fiul Dumnezeului celui viu****...*, şi acolo a început a spune ucenicilor Săi că I se cade să meargă în Ierusalim, să pătimească mult de la bătrâni, de la arhierei şi de la cărturari şi să fie ucis. Din această pricină El a văzut pe ucenicii Săi mâhnindu-se, dar mai ales pe Petru, care Îl oprea pe El, zicându-I: "***Doamne, să-Ţi fie milă de Tine şi nu-Ţi fă Ţie aceasta***". Atunci, ridicându-le mâhnirea sufletelor lor, a făgăduit unora dintre dânşii că, după puţine zile, are să le arate lor slava Sa, zicând: "***Sunt unii dintre cei care stau aici şi care nu vor gusta moarte, până ce nu vor vedea pe Fiul Omului stând întru slava Împărăţiei Lui***".

Deci, trecând şase zile de la ziua aceea în care a grăit aceste cuvinte, Domnul a plecat din latura Cezareei lui Filip, în hotarele Galileei şi a venit la Muntele Taborului, care este în Galileea, venind după el ucenicii şi mult popor. ***Dar de vreme ce obiceiul Domnului nostru Iisus Hristos era ca rugăciunile cele către Dumnezeu Tatăl să le facă singur, îndeosebi de ucenicii Săi, de aceea a lăsat sub munte poporul şi pe ucenicii Săi şi a luat numai pe trei din ei: pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan şi s-a suit cu dânşii în munte să se roage.***

Acolo, depărtându-se puţin de cei trei ucenici la un loc înalt, se ruga; iar cei trei ucenici, ostenindu-se, pe de o parte de suirea muntelui înalt, iar pe de alta, de lungimea rugăciunii, au adormit, precum zice evanghelistul Luca: ***Iar Petru şi cei ce erau cu dânsul, se îngreuiaseră de somn. Deci, dormind ei, Iisus Hristos S-a schimbat la faţă, strălucind cu slava dumnezeirii Sale şi din porunca Lui, I-au stat înainte doi prooroci, Moise şi Ilie, care grăiau cu Dânsul despre ieşirea Lui din trup şi despre ceea ce avea să se săvârşească în Ierusalim. Din această***

pricină, Apostolii, deşteptându-se, au văzut slava Lui cea negrăită, faţa cea luminoasă ca soarele, hainele Lui albe ca zăpada şi doi bărbaţi stând şi grăind cu dânsul întru slava aceea şi s-au înspăimântat şi au cunoscut - Duhul Sfânt descoperindu-le lor - pe bărbaţii aceia că erau Moise şi Ilie şi au înţeles vorba lor pentru patima lui Hristos cea de bună voie. Deci, stăteau cu cutremur, ascultând cele ce se grăia.

Îndulcindu-se de vederea slavei celei dumnezeieşti, pe care au văzut-o pe cât putea să îngăduie vederea ochilor trupeşti, atât le-a arătat lor şi Domnul, pe cât putea firea omenească. Căci este cu neputinţă omului muritor să vadă dumnezeirea cea fără de moarte şi nevăzută, precum de mult Moise, care se ruga Lui, să-i arate slava feţei Sale celei dumnezeieşti în vederea ochilor. Dumnezeu i-a răspuns: ***Omul nu poate vedea faţa Mea şi să fie viu.*** Deci, sfârşindu-se vorbirea lui Hristos cu Moise şi Ilie şi ducerea lor cunoscându-se prin duh de către Apostoli, i-a fost jale lui Petru, că proorocii vor să se ducă de la vederea lor. ***Ei doreau neîncetat acea slavă a lui Hristos, ca să se îndulcească de vederea Sfinţilor prooroci.*** Deci, Petru a luat îndrăzneală şi a zis: ***Doamne, bine este nouă să fim aici şi să facem trei colibe: una Ţie, una lui Moise şi una lui Ilie. Acestea grăindu-le Petru, un nor luminos, care a pus înaintea lui Hristos pe amândoi proorocii, tot acelaşi nor, prin voia Lui cea dumnezeiască, vrând să-i ia pe dânşii şi să ducă pe fiecare la locul său, a umbrit pe apostoli, înconjurând vârful muntelui aceluia. Atunci apostolii mai mult s-au temut, căci, apropiindu-se de Hristos, au intrat în nor şi întru acel ceas s-a auzit glas din nor, zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care bine am voit, pe Acesta să-L ascultaţi! Un glas ca acesta venind de sus, de spaima cea mare n-a mai rămas putere în apostoli, pentru că s-au temut foarte mult şi au căzut cu feţele la pământ. Deci, căzând ei, slava Domnului s-a luat de la vederea lor şi proorocii s-au dus la locurile lor; iar Domnul, apropiindu-Se, S-a atins de ucenicii care zăceau la pământ, zicându-le: Sculaţi-vă şi nu vă temeţi! Ucenicii, ridicându-şi ochii, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Iisus Hristos singur.***

Pogorându-se ei din munte, Domnul le-a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui despre vedenia aceea, până ce, după primirea patimilor şi a morţii, va învia a treia zi din mormânt. Deci dânşii au tăcut şi întru acele zile nu au spus nimănui nimic din cele ce au văzut.

(Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la Schimbarea la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos)